

Af hensyn til effektiviteten skal den nærmere fastlæggelse og ajourføring af tekniske bestemmelser i EU's lovgivning kunne uddelegeres til Kommissionen inden for nærmere rammer frem for at blive fastlagt i detaljer i den overordnede retsakt, dvs. loven eller rammeloven. Denne delegationsmulighed kombineres med, at Rådet og Europa-Parlamentet får kompetence til at komme med indsigelse inden for en nærmere fastsat frist, men også til helt at tilbagekalde de delegerede beføjelser. Se art. I-36.

Delegation af teknisk lovgivning til Kommissionen

- Udmøntning af teknisk lovgivning kan overlades til Kommissionen med delegerede europæiske forordninger.
- Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret europæisk forordning.
- Delegationen kan tilbagekaldes med kvalificeret flertal i Rådet eller absolut flertal blandt Europa-Parlamentets medlemmer.

Forfatningstraktaten ændrer ikke ved de juridiske rammer for, i hvilket omfang EU-lovgiver kan overlade beføjelser til Kommissionen. EU-lovgiver har også i dag mulighed for at overlade det til Kommissionen at foretage gennemførelsesforanstaltninger, ligesom væsentlige elementer af EU-lovgivning fortsat ikke kan delegeres, se art. I-36, stk. 1. I en erklæring til art. I-36 fremgår det desuden, at Kommissionen vil fortsætte den hidtidige praksis med at involvere eks-

perter fra medlemslandene, når den udarbejder delegerede europæiske forordninger vedrørende finansielle tjenesteydelser.

Gennemførelsen af EU's regler påhviler efter forfatningstraktaten først og fremmest medlemslandene. Se art. I-5, stk. 2. Men også Kommissionen og i særlige tilfælde Rådet kan tildeles en beføjelse til at gennemføre juridisk bindende retsakter. Se art. I-37.

Gennemførelse af EU-lovgivning

- Medlemslandene gennemfører som hovedregel EU-regler.
- Gennemførelse af EU-regler kan overlades til Kommissionen eller Rådet ved gennemførelsesretsakter.
- Den nærmere kontrol med gennemførelsen vedtages forud i en europæisk lov.

Gennemførelsesretsakter på EU-plan har form af europæiske gennemførelsesforordninger eller europæiske gennemførelsesafgørelser. De kan kun anvendes, når ensartede betingelser for gennemførelse af EU's juridisk bindende retsakter er nødvendige.

Medlemslandene fører kontrol med Kommissionens eller Rådets gennemførelse af retsakter. De generelle regler og principper for denne kontrol fastsættes forud ved en europæisk lov, der minder om den nuværende komitologi-afgørelse i henhold til EF-traktatens art. 202. Den europæiske lov vil som noget nyt blive vedtaget med kvalificeret flertal i Rådet og med Europa-Parlamentet som medlovgiver.